

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5078/2023
18.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров, Весне Станковић и Зорице Булајић, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе извршног повериоца Републике Србије, Основни суд у Лесковцу, против извршног дужника АА из ..., коју заступа Раде Митровић адвокат из ..., одлучујући о ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1380/22 од 26.07.2022. године, у седници одржаној 18.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији извршног дужника изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1380/22 од 26.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног дужника изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Гж 1380/22 од 26.07.2022. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Лесковцу, Судска јединива у Власотинцу П1 87/2016 од 29.11.2019. године обавезан је извршни дужник да у року од пет дана од дана пријема овог решења плати дуговану судску таксу на тужбу у износу од 1.900,00 динара, износ од 390,00 динара за опомену и казнену таксу од 50% од висине таксе у износу од 950,00 динара, укупно 3.240,00 динара на рачун јавног извршитеља (став први изреке), одређено извршење ради наплате новчаног потраживања из става првог овог решења на целокупној имовини таксеног обвезника уколико таксени обвезник у остављеном року не изврши исплату наведених износа (став други изреке), за спровођење решења одређен јавни извршитељ (став трећи изреке) који је овлашћен да ово решење достави таксеном обвезнику (став четврти изреке) и констатовано да жалба не одлаже извршење решења (став пети изреке).

Решењем Вишег суда у Лесковцу Гж 1380/22 од 26.07.2022. године одбијена је жалба извршног дужника и потврђено решење о извршењу Основног суда у Лесковцу, Судска јединива у Власотинцу П1 87/2016 од 29.11.2019. године.

Против правноснажног другостепеног решења извршни дужник је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Побијаним правноснажним решењем, потврђено је првостепено решење о извршењу наплате судске таксе. Нижестепени судови су одлуку донели уз примену материјалног права и то одредби члана 4, 37, 40. и 42. Закона о судским таксама, а ревизијом се не указује на постојање супротних одлука о овом правном питању. Из тих разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 27. и 39. Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чланом 420. став 1. и чланом 413. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 40. Закона о судским таксама прописан је поступак за наплату неплаћене таксе и, између осталог, предвиђено је да се тај поступак спроводи применом Закона о извршењу и обезбеђењу.

Чланом 27. ЗИО прописано је да против правноснажног решења није дозвољена ревизија, нити понављање поступка. С обзиром на изложено, ревизија је морала бити одбачена као недозвољена, применом члана 40. Закона о судским таксама, члана 27. и чл. 39. ЗИО и члана 420. став 1. у вези са чланом 413. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић